

Tarih: 13.07.2020
Sayı: 7197

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2018/2449
Karar No : 2020/722

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Kaleli Enerji Akaryakıt Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
VEKİLİ : Av. Yakup Demir
Mecnun Sok. No:14 - Beştepe/ANKARA

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
UETS Kodu: 35495-15945-49388 (E-Tebliğat)
VEKİLİ : Av. Mehmet Ali Erkan

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onüçüncü Dairesinin 27/12/2017 tarih ve E:2011/2343, K:2017/4400 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Rekabet Kurulunun (Kurul) 09/02/2011 tarih ve 11-08/160-52 sayılı kararının davacı şirkete ilişkin kısmının iptali istenilmiştir.

Daire kararının özeti: Danıştay Onüçüncü Dairesinin 27/12/2017 tarih ve E:2011/2343, K:2017/4400 sayılı kararıyla;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. ve 2. maddeleri ile 27. maddesinin (a) bendi hükümlerine yer verilerek, belirtilen yasal düzenlemeler uyarınca, Rekabet Kurumu tarafından 4054 sayılı Kanun'da öngörülen görev ve yetkilerin kullanılabilmesi, şikâyete konu hususların bu Kanun kapsamında incelenebilecek olmasına bağlı bulunduğundan, Kurul tarafından, şikâyetin Kanun kapsamında olmadığı tespit edilmesi hâlinde, 4054 sayılı Kanun'un 42/2. maddesi uyarınca başvurunun reddine karar verilebileceğinin kuşkusuz olduğu;

4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu kurala bağlanarak en çok rastlanılan rekabeti sınırlayıcı anlaşma örneklerinin belirtildiği; "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde ise, maddede sayılan koşulların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve birlik kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği, Kurulun, birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceğinin belirtildiği;

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2. maddesinde, üretim ve dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2018/2449
Karar No : 2020/722

yapılan anlaşmaların dikey anlaşma olarak tanımlandığı; yine aynı Tebliğ'in 5 (a) maddesinde ise, Tebliğ ile tanınan muafiyetin anlaşmalarda alıcıya getirilen belirsiz süreli veya süresi beş yılı aşan rekabet etmeme yükümlülüğüne uygulanmayacağından düzenlendiği;

Dava dosyasının incelenmesinden, davacı şirkete ait, "İnönü Caddesi, No:142 Çorum" adresinde bulunan akaryakıt ve LPG otogaz bayiliği için 01/04/2002 tarihinde Total Oil ile on beş yıl süreli bayilik sözleşmesinin imzalandığı, 09/04/2002 tarihinde de aynı şirket lehine on beş yıl süreli intifa hakkının tesis edildiği, bayilik ilişkisi devam ederken, davacı şirkete ait Ankara ili, Mamak ilçesinde bulunan arazi üzerinde kurulacak olan istasyonda akaryakıt istasyonu bayiliği için 17/02/2004 tarihinde Total Oil ile sözleşme imzalandığı ve aynı şirket lehine on beş yıl süreli intifa hakkının tesis edildiği, ancak istasyonun faaliyete geçmediği; davacı şirket tarafından, Total Oil ile arasında ortaya çıkan çeşitli hukuki anlaşmazlıklar nedeniyle Total Oil'in baskısı ile Çorum'da bulunan akaryakıt istasyonu için 16/11/2009 tarihinde bayilik sözleşmesinin imzalandığı, bahse konu bu sözleşmenin zorla imzalatırıldığı, sözleşmenin Total firmasının bayilik sözleşmesini garantiye almak için intifa hakkının kullanılacağı ve banka teminat mektuplarının nakde çevrileceği tehdidi sonucu zorla imzalatırıldığı ileri sürülerek bayilik sözleşmesinin muafiyet kapsamında kalmadığının tespiti ve Total Oil'in cezalandırılması istemiyle davalı idareye yapılan başvurunun dava konusu kararla reddi üzerine bakılan davanın açıldığının anlaşıldığı;

Dosya kapsamındaki bilgi ve belgeler davacının beyanlarıyla birlikte incelendiğinde, davacı şirkete ait Çorum ilinde bulunan akaryakıt bayiliği için Total Oil ile on beş yıl süreli bayilik sözleşmesinin imzalandığı, 09/04/2002 tarihinde de aynı şirket ile on beş yıl süreli intifa hakkının tesis edildiği, bayilik ilişkisi devam ederken davacı şirkete ait Ankara ili, Mamak ilçesinde bulunan arazi üzerinde kurulacak olan istasyonda akaryakıt istasyonu bayiliği için 17/02/2004 tarihinde Total Oil ile sözleşme imzalandığı ve aynı şirket lehine on beş yıl süreli intifa hakkının tesis edildiği, ancak istasyonun faaliyete geçmediği, Total Oil ile aralarında ortaya çıkan çeşitli hukuki anlaşmazlıklar sonucunda Çorum'da bulunan akaryakıt istasyonu için 16/11/2009 tarihinde beş yıllığına bayilik sözleşmesinin imzalandığı, 17/12/2009 tarihinde on beş yıl süreyle verilen söz konusu intifa hakkının da tapudan terkin edildiğinin anlaşıldığı;

Bu durumda, geline aşamada, Total Oil ile davacı şirket arasında Çorum ilindeki akaryakıt istasyonu için 16/11/2009 tarihinde imzalanmış beş yıllık bayilik sözleşmesinin bulunduğu, bunun haricinde intifa hakkının da tapudan terkin edildiği, bu hâliyle taraflar arasındaki dikey ilişkinin 2002/2 sayılı Tebliğ'e aykırı bir yönünün bulunmadığı; öte yandan, taraflar arasında Ankara ilindeki taşınmaz üzerinde kurulacak istasyona ilişkin imzalanan bayilik sözleşmesine yönelik hile veya ikrah iddiası söz konusu ise, bu hususların yargı mercilerince çözümlenmesi gerektiği anlaşıldığından, davacı şirket tarafından yapılan başvurunun reddine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2018/2449
Karar No : 2020/722

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, Ankara ve Çorum'daki istasyonları kurtarmak amacıyla yeniden bayilik sözleşmesi imzalandığı, Total'in hakim durumunu kötüye kullandığı ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ NURAY AVCIOĞLU'NUN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan;

"a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,

b) Hukuka aykırı karar verilmesi,

c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması" sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,

2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddine ilişkin Danıştay Onüçüncü Dairesinin temyize konu 27/12/2017 tarih ve E:2011/2343, K:2017/4400 sayılı kararının **ONANMASINA,**

3. Kesin olarak, 16/03/2020 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Hasan
GÜZELER

Üye
Ziya
ÖZCAN

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Doç. Dr. Selami
DEMİRKOL

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2018/2449
Karar No : 2020/722

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Hasan
ODABAŐI

Üye
Yunus
AYKIN

Üye
Muhsin
YILDIZ

Üye
Hasan
ÖNAL

Üye
Bilge
APAYDIN